

nom és ben escaient: car, a diferència d'altres comes d'aquest terme, aquesta és ben pelada de bosc; recordem *armatge* citat d'un document antic rossellonès, *Coma-Ermada* entre Mogrony i el Pla de Pujals ripollès (cf. *Armàtia* o *Armàntia* en el Gloss. Bastardes-Bassols, relacionable amb aquest i amb *Armàncies*). J.F.C.

MARJAL (DECat. v. 491c11-23)

Sa Marjal, sector del municipi de Sa Pobla (Mallorca), proper a l'albufera d'Alcúdia (Mapa Mas-caró 615 i 6).

Sengles NLL menors *La Marjal* en quasi tot el P.Val. (des de la Plana cap al Sud) pdes. de conreu (que s'han sanejat) o veinats que s'hi han fet: a Peníscola; (xxxiii, 197.15); i al Camp de Morvedre, prop de la costa, estenent-se des del límit amb Almenara fins a l'Horta; a Benaguasil (Camp de Llíria) (xxx, 95.15); a Llaurí (R. B. Xúquer) (*GGRV* II, 166); a Banyeres de Mariola; a Onil (xxx, 176.19).

El Marjal, a Portell de Morella (xxvii, 70.7).

Les Marjals, a Borriana (xxix 146.12); i a Morvedre (xxx, 27.5).

Marjalar, alqueria antiga del terme de Benassal (Alt Maestrat). Sengles *la Marjaleta*, a Artana (Pna.Cast.) (xxix, 162.6); a Torres-Torres (Camp de Morvedre) (xxx, 20.10). Sengles *Les Marjaletes*, a Miramar i a Oliva (Horta de Gandia) (xxxiii, 7.11, 37.1); a Carlet (xxx, 181.2); a Beniarrés (Mariola-Aitana) (xxxiii, 63.25).

Els Marjalets, a Relleu de la Marina (xxxv, 143.14); *Marjaló de Gasset*, a Castelló de la Plana (*DECat* v, 493b54-57).

Cf. encara l'art. *Almartx* (supra) on ja s'ha explicat com tot això ve, en definitiva, de l'àr. *marǧ* 'prat ufanós'. Un altre NL compost d'aquest mot aràbic és *Merseguer*, pda. del te. de Benicolet (Vall d'Albaida, xxxii, 167.24), de *marǧ sāǧīr* 'prat petit'. J.F.C. i J.C.

Marjalenes, V. *Marxalenes* a l'art. *Vilamarxant Marjanor*, vol. I, 46.8, 45.12, n. 12 *Marlic*, V. *Marloca*

MARLOCA, Marloquins, Marlic

Punta de la ~: Indret de la costa d'Eivissa (*Nom. Mar.*, 183).

PARÒNIMS

Marloquins, partida del terme de Cadaqués (Alt Empordà), pot ser un mot portat per mariners forans, i com a tal, notant la fesomia, sembla ser d'origen aràbic: de *maslūqa*, participi de la viva i produc-

tiva arrel *slq* 'perforar, esqueixar, escaldar, bullir'. Potser foren construccions elevades i encastades a una penya. Car en les formes II i V el verb *slq* té el sentit de 'enfil·lar-se a un mur o muralla' (1001 Nits, Boqtor, *Dozy Suppl.* II, 675), i encara que *maslūq* només consta en el sentit de 'brou' i 'carn d'olla', se li pogué comunicar l'acc. de *tasliq* (nom d'acció de la F. II del mateix verb) aplicada a 'escales de corda' 'cordes per enfil·lar-se a l'arbre d'una nau'.

10 Sembla que aquests NLL poden derivar de l'àrab *maslūqa* (part. pass. de l'arrel *slq* en el sentit de 'foradar, escalar, pujar a una muntanya') suposant que en l'àrab hispànic prengué el sentit de «fortificació». D'altra banda, partint de *slq* en l'accepció 'encaminar' hi ha el derivat *maslaq* «via» 'camí' (*RMa.* 186, 686) amb una variant *masliq*.

D'aquesta deu venir el nom de la Caseta de *Marlic* te. Ador (Gandia). (xxxii, 184.24). J.F.C. i J.C.

Marmalet, (-melet) vol. I, s.v. *Balbelet Marmalós*, V. *Marbolenyà Marmanya*, V. *Madremanya Marmassem*, V. *Marbolenyà* i cf. *DECat.* v, 166ss.

25 MARMELLAR

Poble del municipi de Montmell (Baix Penedès), a la dreta de la riera de Marmellar, sota les ruïnes de l'antic castell de Marmellar.

30 La *riera de Marmellar* (o de *Manlleu*) és afluent del riu de Foix per la dreta. Neix al terme de Querol (Alt Cp. Tarr.) i desemboca prop del poble de Castell.

PRON. MOD. *mərməljá*, oït allí nateix per Coromines (21.ii.1932).

DOC. ANT.

1024: *Marmellare* (Morera, *Tarragona Cristiana* I, v); 1142: *Marmellar* (Miret, *TemplH*, 79); 1359: *Marmellar* (*CoDoACA* XII, 32); S. XIV: *Marmelar* (*Capbreu d'Entença*, 7v, on potser es tracta d'un homònim de Tivissa o Rib. d'Ebre).

HOMÒNIMS

45 *in ipsa Marmella*, NL antic del terme de Castelldefels i Eramprunyà, documentat l'any 976 (*Cart.St.Cugat* I, 93).

ETIM. MELIMELL-ARE, «plantació de codonyers», col·lectiu en -ARE de MELIMELLUM 'codony', d'on vénen el port. *marmelo* i el cast. *membraillo* (amb dissimilació -L-LL- > r - ll) (*DECH* IV, 32b60; *E.T.C.* I, 18.2).¹ J.F.C. ¹ Aebischer, *Top.*, 106, vol fer derivar aquest NL del NP llatí MARMINIUS (Skok, 103). Aquesta proposta no es pot defensar: desmentida per la terminació -ARE de la documentació antiga.

Marmolina, *Marmurés*, V. *Marbolenyà Marmut*